

Рис. 1. Взаємозв'язок елементів облікової політики за імпортними операціями

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Семенова О. В., магістр, Східноєвропейський університет економіки і менеджменту, м. Черкаси

Однією з обов'язкових умов здійснення процесу виробництва є забезпечення його виробничими запасами. Відмінною їх особливістю є одноразове використання в процесі виробництва, перенесення всієї вартості на собівартість виготовленої продукції (виконаних робіт, послуг). Особливістю сільськогосподарського виробництва є те, що як виробничі запаси воно використовує значну частину виробленої власної продукції у вигляді кормів, насіння, а також продукти і відходи, одержані від переробки продукції у власному господарстві чи на стороні. Матеріальні витрати на цих підприємствах займають суттєву питому вагу.

Сьогодні сільськогосподарські підприємства потребують реформування структури управління господарською діяльністю. Процес відображення запасів в обліку, який складався роками, не задовольняє інформацією управлінський персонал. Тому станом на сьогоднішній день важливим є вирішення питання

пристосування сучасної системи обліку виробничих запасів на підприємствах до вимог оптимізації оперативності та достовірності надання інформації для потреб менеджменту з метою раціоналізації управління такими активами та підвищення ефективності діяльності суб'єктів господарювання в цілому [1].

Проаналізувавши численні дослідження щодо питань організації обліку виробничих запасів, можна стверджувати, що багато теоретичних положень і питань обліку потребують вдосконалення і доопрацювання.

Можна виділити такі негативні аспекти щодо обліку виробничих запасів:

- складність визначення справедливої (ринкової та неринкової) вартості запасів, що полягає у використанні підприємствами бартерного обміну, більше того, обміну на неподібні активи;

- низький рівень оперативності інформаційного забезпечення управління виробничими запасами підприємств;

- невідповідний рівень контролю та оперативного регулювання процесів утворення запасів;

- обмеженість контролю використання виробничих запасів;

- застосування підприємствами застарілих галузевих нормативно-правових актів з обліку і контролю виробничих запасів;

- відсутність комплексного поєднання усіх видів обліку підприємства для забезпечення керівництва підприємства необхідною управлінською інформацією [2].

Розв'язання цих питань зумовить вихід на якісно новий рівень побудови обліку запасів, значно підвищить їх роль в управлінні підприємством. Для вирішення даних проблем необхідно здійснювати наступні організаційні заходи:

- 1) підвищити оперативність інформаційного забезпечення управління виробничими запасами підприємств, яка забезпечується запровадженням інформаційних технологій обробки економічної інформації;

- 2) удосконалити систему автоматизації обліково-аналітичних робіт в управлінні виробничими запасами та обґрунтувати раціональні методи проведення інвентаризації виробничих запасів, оскільки успішне функціонування підприємств залежить, перш за все, не тільки від вдосконалення внутрішньогосподарської діяльності взагалі, а і від того, наскільки розвинута система автоматизації їхньої діяльності;

- 3) узгодити механізми бухгалтерського і податкового обліку виробничих запасів;

- 4) обґрунтувати систему обліку матеріальних витрат на освоєння нової техніки і технології виробництва;

- 5) чітко організувати обліково-контрольні процедури руху запасів підприємства (застосування прийомів обліку за центрами відповідальності, заходів контролю та оперативного регулювання процесів утворення запасів) [3].

Важливим напрямом удосконалення організації оперативного й складського обліку запасів є раціоналізація форм документів, документообігу й всієї системи оформлення, реєстрації й обробки документів. Розмаїття форм облікових документів, у тому числі лімітно-забірних карток, істотно ускладнює роботу з

обліку матеріальних ресурсів на заводських складах виробничих підрозділів у групах відділів матеріально-технічного постачання [2].

Таким чином, до основних заходів щодо удосконалення обліку виробничих запасів належать:

- обґрунтування нормативної бази здійснення матеріальних затрат;
- впровадження засобів автоматизації;
- при організації та виборі методики обліку виробничих запасів враховувати особливості діяльності кожного окремого підприємства.

Отже, вирішення комплексу суперечливих та дискусійних питань обліково-аналітичного управління виробничими запасами є досить актуальним і потребує подальших досліджень з метою створення передумов для формування більш ефективної обліково-управлінської моделі.

Список використаних джерел:

1. Ловська І. Д. Організація та ведення обліку виробничих запасів в інформаційному середовищі / І. Д. Ловська / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/ptmbo/2014_1/20.pdf
2. Чобанюк О. А. Сучасні проблеми та напрями вдосконалення ведення обліку виробничих запасів / О. А. Чобанюк/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbu.gov.ua/portal/natural/Nvuu/Ekon/2014_34/.../6_4.htm
3. Князюк І. Актуальні проблеми обліку виробничих запасів на підприємствах України / І. Князюк // Удосконалення обліку й аналізу в системі управління підприємства. – 2015. – С. 63-65

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАХОДІВ З ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ НА КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Серік О. А., магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Проблема впровадження антикорупційних заходів на підприємствах України є вкрай актуальною, оскільки створені агенції і органи, ухвалене антикорупційне законодавство вимагають від уповноважених осіб, відповідальних за антикорупційну діяльність підприємства, відповідної компетенції.

Спеціальним уповноваженим суб'єктом у сфері протидії корупції в Україні є Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК). Це центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику[1]. Саме НАЗК надає рекомендації, роз'яснення та проводить навчання у сфері протидії корупції. Але цей напрямок до сих пір не запрацював належним чином, що веде до помилок та непрофесіоналізму в діяльності уповноважених осіб.

Рішенням НАЗК від 10.06.2016 року № 1 було затверджено орієнтовний план-графік проведення тренінгів для працівників апарату НАЗК на 2016 рік [2]. Тобто, лише через 2,5 роки з моменту прийняття Закону України «Про